

ГЛАГОЛІН Борис Сергійович (справж. — Гусев; 11(23). 01. 1879, м. Саратов, нині РФ — 13. 12. 1948, США) — актор, режисер, драматург, театральний критик. Батько [О. Глаголіна](#). Заслужений артист Респ. (1922). Закін. 1-е реал. училище в С.-Петербурзі (1896), навч. на Драм. курсах у В. Давидова та Ю. Озаровського. Сценічну діяльність розпочав 1894 у Саратові. Від 1899 — актор, від 1906 — реж. С.-Петербур. театру Літ.-худож. товариства (т. зв. Малевого театру). 1914–17 створив бл. 20 кінофільмів, у яких був одночасно сценаристом, постановником і актором. 1917–27 працював (з перервами) у театр. колективах України: трупі М. Синельникова (1917–18), Камер. театрі В. Барановської (1918–19), Першому рад. драм. театрі (1919), Героїч. театрі (1921), Театрі ім. І. Франка (1924–26; усі — Харків). У 1920-х рр. брав участь в організації низки одес. театрів («Пантеон», «Мас-содрам», «Теревсат» та ін.). 1921–22 був кер. трупи «Художня асоц. під керівництвом Б. Глаголіна» (Одеса). 1922 працював у Тифлісі (нині Тбілісі). 1923–24 — актор Театру Революції (Москва). Від 1928 — у США. Працював у Громад. театрі в Мілуокі (шт. Вісконсін), заснував

Вільну студію рос. театру у Голлівуді. Автор п'єс: «Нові пригоди Шерлока Холмса» (у співавт. з М. Суворіним), «Музей воскових фігур» (у співавт. з Ю. Беляєвим), «Моб» та «Хобо» (обидві — за Е. Сінклером). Зняв к/ф «Знову на землі» (1921, Одес. кінофабрика; зіграв роль Христа), «Кіра Кіраліна» (1928, ВУФКУ).

Основні ролі

Жанна д'Арк («Орлеанська діва» Ф. Шіллера), Хлестаков («Ревізор» М. Гоголя), Павло І (однойм. п'єса Д. Мережковського), Гамлет (однойм. трагедія В. Шекспіра).

Основні вистави

«Полум'ярі» А. Луначарського, «Собака на сіні» Лопе де Веґи, «Мандат» М. Ердемана, «Моб» за Е. Сінклером (усі – 1924–27), «Отелло» В. Шекспіра (1929).

Основні праці

Новое в сценическом искусстве. С.-Петербург, 1901; О свободе театра. С.-Петербург, 1905; Несколько слов о детском театре. Саратов, 1905; Творческие пути театра. Х., 1917.

Рекомендована література

1. Глаголин и его роли. Отзывы и портреты собраны А. М. Брянским и В. П. Лачиновым. С.-Петербург, 1912;
2. Пильгуева С. Глаголин: Мат. к биографии. Тифлис, 1922;
3. Крыжицкий Г. Дороги театральные. Москва, 1976;
4. Голота В. Театральная Одесса. К., 1990;
5. Волхонович Ю. Мандри по Шекспіру з Борисом Глаголіним // УТ. 1998. № 4;
6. Веселовська Г. Театральний конструктивізм Бориса Глаголіна // Мистецтвознавчі зап. К., 2002. Вип. 1(2).

[Г. І. Веселовська](#)

Бібліографічний опис:

Глаголін Борис Сергійович / Г. І. Веселовська // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-30293>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).